A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2026. március 26.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – 2913/92/EGK rendelet – Közösségi Vámkódex – Import- és exporteljárások – A vámérték megállapítása – A 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és b) pontjának iv. alpontja – A vevő által viselt költségeken alapuló kiigazítás – Élelmiszert tartalmazó konzervdobozokon elhelyezett címkék nyomtatási mintáinak tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatásokból eredő költségek – A »tárolóeszköz« fogalma – Az Európai Unió területén végzett immateriális szolgáltatások”

A C-307/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2023. május 17-én érkezett, 2023. január 17-i határozatával terjesztett elő

a **G GmbH**

és

a **Hauptzollamt H**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: F. Bilgen tanácselnök, I. Ziemele (előadó), A. Kumin, S. Gervasoni és M. Bošnjak bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a G GmbH képviseletében L. Harings Rechtsanwalt,

– a Hauptzollamt H képviseletében S. Hein,

* Az eljárás nyelve: német.

– a francia kormány képviseletében G. Bain, J.-L. Carré és B. Fodda, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében B. Eggers és F. Moro, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. október 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatali kérelem a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 32. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának és b) pontja iv. alpontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a G GmbH és a Hauptzollamt H között az élelmiszert tartalmazó konzervdobozokra ragasztott címkékre vonatkozó behozatali vámok utólagos beszedése tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az importált áru vámértéke az ügyleti érték, vagyis [az Európai Gazdasági] Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár […]”

4 E kódex 32. cikke a következőképpen szól:

„(1) A vámértéknek a 29. cikk alapján történő megállapításakor az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell számítani:

a) a következőket, olyan mértékben, ahogyan ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:
   i. jutalék és ügynöki jutalék, a vételi jutalékok kivételével;
   ii) azoknak a tárolóeszközöknek a költsége, amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek;
   iii. csomagolás költsége, beleértve a munkabért és az anyagköltséget egyaránt;

b) az alábbi áruk és szolgáltatások értékét, megfelelően megosztva, ha azokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen az importált áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban történő felhasználásra, olyan mértékben, amennyiben ez az érték a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban nem volt benne:
   i. az importált áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló tételek;
   ii. az importált áru előállításában használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló tételek;
   iii. az importált áru előállítása során elhasznált anyagok;

iv. a Közösség területén kívül végzett, és az importált áru előállításához szükséges mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok;

[…]”

5 A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében szereplő Kombinált Nómenklatúra első része I. címe tartalmazza az „A Kombinált Nómenklatúra értelmezésére vonatkozó általános szabályok” című A. szakaszt. Az áruk besorolására vonatkozó 5. általános szabály szövege a következő:

„A fenti rendelkezéseken túlmenően az itt felsorolt árukra a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) A fényképezőgép-táska, hangszer-, fegyvertok, rajzeszköz-, nyakék- és hasonló tartók (dobozok), amelyeket kifejezetten egy bizonyos áru vagy árukészlet tartós tárolására alakították ki vagy szereltek, azokkal az árukkal azonos vámtarifaszám alá tartoznak, amely áruk tartására ezeket rendeltetésszerűen szánták, ha ezeket a szóban forgó áruval együtt mutatják be, és rendszerint ezekkel az árukkal együtt adják el. Ez a szabály azonban nem alkalmazandó azokra a tartókra (tokokra), amelyek az egész áru lényeges jellemzőjét adják.

b) A fenti 5. a) szabály rendelkezéseire is figyelemmel, azokat a csomagolóanyagokat és csomagolótartályokat, amelyekben az árut bemutatják, az áruval együtt kell osztályozni, ha azok rendszerint a szóban forgó áruknak a csomagolására szolgálnak. Ez a rendelkezés azonban a nyilvánvalóan ismételt használatra alkalmas csomagolóanyagokra és csomagolótartályokra nézve nem kötelező.”

6 Az 5. általános szabályhoz fűzött 1. lábjegyzet pontosítja, hogy a „csomagolóanyagok” és a „csomagolótartályok” kifejezések a szállítóeszközöktől (pl. a szállítótartályoktól), ponyvától, tartozékoktól vagy szállítási segédfelszerelésektől eltérő valamely külső vagy belső tárolóeszközt, tartályt, borítást vagy tartót jelentenek. A „csomagolótartályok” kifejezés nem foglalja magában az általános értelmezési szabályok közül az 5. a) pontban említett tartókat.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

7 2012. december 12. és 2013. május 30. között G, egy Németországban található vámraktár tulajdonosa tíz vámkezelési műveletet végzett harmadik országbeli szállítók által értékesített, konzervdobozos tartósított élelmiszerekre vonatkozóan, annak érdekében, hogy azokat egy vevő helyi vámkezelési eljárás keretében szabad forgalomba bocsássa. A vevő ingyenesen és elektronikus formában bocsátotta a beszállítók rendelkezésére azokat a nyomtatási mintákat, amelyek alapján a konzervdobozokra ragasztandó címkéket elkészítették. E címkéket a beszállítók kinyomtatták, és ráragasztották a konzervdobozokra. Az említett címkék nyomtatási mintáit a vevő megbízásából és költségére formatervező stúdiók készítették Németországban.

8 A bevallott vámértékek a vevő által a beszállítóknak a közöttük létrejött szerződés rendelkezései szerint fizetendő összeget jelölték, amely az élelmiszerek költségén túl magában foglalta a kiskereskedelmi értékesítés céljából történő, konzerv formában való csomagolásnak, valamint a címkék nyomtatásának és felragasztásának költségeit, kivéve a vevő által viselt, a nyomtatási minták megtervezésével kapcsolatos költségeket.

9 A Hauptzollamt H a 2014. február 20-án kibocsátott adómegállapító határozatával utólagosan beszedte az 1 412,61 euró összegű vámot, amely a konzervdobozokra ragasztott címkék nyomtatási mintáinak megtervezésével kapcsolatos költségeknek a bejelentett vámértékbe való beszámításának felel meg.

10 A G által e határozattal szemben benyújtott keresetet az elsőfokú bíróság elutasította azzal az indokkal, hogy a konzerv tartalmát leíró címke, és valójában a reklám elválaszthatatlan magától a konzervdoboztól, mint a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett tárolóeszköztől.

11 G fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélettel szemben a Bundesfinanzhofhoz (szövetségi pénzügyi bíróság, Németország), amely a kérdést előterjesztő bíróság. E bíróság megállapítja, hogy az Európai Unió területére behozott áruk vámértékét az ügyleti érték alapján határozzák meg, amelyhez hozzáadódnak a Vámkódex 32. cikkében említett költségek.

12 Az említett bíróság szerint nem kétséges, hogy a G által használt konzervdobozok az e kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett „tárolóeszköznek” minősülnek, amelyek gyártási költségeit – beleértve a magához a dobozhoz, valamint a címke nyomtatásához és elhelyezéséhez kapcsolódó költségeket is – figyelembe kell venni a vámérték meghatározása céljából, mivel e címke a konzervdobozzal oszthatatlan egységet képez.

13 Megjegyzi ugyanakkor, hogy ez a következtetés nem feltétlenül érvényes a dobozokra ragasztott címkék nyomtatási mintáinak tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatások költségeire. Az e tervezéshez szükséges szolgáltatások ugyanis az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontjában említett „mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok” körébe tartozhatnak.

14 Mindemellett ebben az esetben e rendelkezés értelmében a vámértéket az e szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségek alapján csak azzal a feltétellel kellene kiigazítani, ha az említett szolgáltatásokat az Unió területén kívül teljesítették, ami a jelen ügyben nem áll fenn, mivel a nyomtatási minták Németországban készültek.

15 E körülmények között a Bundesgerichtshof (szövetségi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A [Vámkódex] 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja vagy a 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontja alapján hozzá kell-e számítani az ügyleti értékhez a címkék nyomtatásához szükséges minták Unió vámterületén történő elkészítésének költségét, ha az Unió vámterületén letelepedett vevő elektronikus formában ingyenesen bocsátja a nyomtatási mintákat a harmadik országbeli beszállítók rendelkezésére?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy az Unió területére behozott élelmiszert tartalmazó konzervdobozokra ragasztott címkék nyomtatási mintáinak tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatások költségeit hozzá kell adni az ezen importált árukért

ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz, amennyiben e nyomtatási mintákat az Unió területén a vevő kérésére és költségére készítették, és azokat elektronikus formában ingyenesen a beszállítók rendelkezésére bocsátották.

17 Mivel a Vámkódex nem határozza meg kifejezetten az ilyen költségek vámügyi szempontból történő kezelésének módját, az e kérdéssel érintett rendelkezéseket nemcsak azok szövegét, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe véve kell értelmezni, amelynek e rendelkezések részét képezik (lásd ebben az értelemben: 2025. december 18-i Storstockholms Lokaltrafik ítélet, C-422/24, EU:C:2025:980, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 Először is, ami e rendelkezések szövegét illeti, a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja előírja, hogy az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell számítani „azoknak a tárolóeszközöknek a költségét, amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek”.

19 E kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontja értelmében az importált árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzá kell adni az importált áruk gyártása és kivitelre történő eladása során használt „mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok” értékét is, amennyiben ezeket az árukat és szolgáltatásokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen, feltéve hogy azokat „a Közösség területén kívül” végezték, és azok „az importált áru[k] előállításához szükséges[ek]”.

20 E két rendelkezés hatályának megkülönböztetése érdekében hangsúlyozni kell, hogy az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontja az „importált áruk” előállításához szükséges termékek és szolgáltatások költségeire vonatkozik, míg ugyanezen kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja „azoknak a tárolóeszközöknek a költség[ére utal], amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek”.

21 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó áruk vámértékét a G többek között az áruk tárolóeszközeinek költségeire, vagyis a konzervdobozok előállítási díjaira, valamint az azokra felragasztott címkék nyomtatási díjaira tekintettel jelentette be, anélkül azonban, hogy figyelembe vette volna az e címkék immateriális tervezési szolgáltatásaiból eredő költségeket.

22 A kérdést előterjesztő bíróság előtt nem vitatott a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „áruk és szolgáltatások” minősítése, amelyet az alapügyben szóban forgó címkék kinyomtatása céljából az importált áruk beszállítói számára elektronikus formában rendelkezésre bocsátott nyomtatási minták tervezéséhez szükséges immateriális szolgáltatásoknak tulajdonítottak. E tekintetben megállapítást nyert, hogy mivel e rendelkezés szövege kifejezetten a „termékekre” vagy a „szolgáltatásokra” utal, annak hatálya nem korlátozódik az anyagi javakra (2020. szeptember 10-i BMW-ítélet, C-509/19, EU:C:2020:694, 18. pont).

23 Ugyanakkor, amint az a jelen ítélet 20. pontjában is szerepel, e kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontja az „importált áruk” előállításához szükséges termékek és szolgáltatások költségeire utal.

24 Az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának szövege ezzel szemben különbséget tesz ezen áruk és azok „tárolóeszközei” között, mivel e rendelkezés kifejezetten említi ezt a kifejezést.

25 E tekintetben a 2658/87 rendelet I. mellékletét alkotó Kombinált Nómenklatúra első része 1. címének A. szakaszában szereplő 5. általános szabályhoz tartozó 1. lábjegyzet értelmében a „tárolóeszköz” kifejezés a „csomagolóanyagok” és a „csomagolótartályok” kifejezésekhez kapcsolódik, mivel ez utóbbiak a „külső vagy belső tárolóeszközt, tartályt, borítást vagy tartót” jelentik. Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a „csomagolóanyagok” és a „csomagolótartályok” fogalma olyan tárolóeszközökre vonatkozik, amelyek nemcsak az áruk szállítására, hanem azok tárolására és forgalmazására is alkalmasak (1988. október 5-i Schmid ítélet, 357/87, EU:C:1988:478, 8. pont).

26 Márpedig, mivel az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban említett címkék nyomtatási mintáinak tervezéséhez kapcsolódó immateriális szolgáltatások célja az importált konzervdobozokra ragasztott címkék nyomtatása, a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának szövege nem zárja ki, hogy az azokból eredő költségek az e rendelkezés értelmében vett „tárolóeszközökhöz” kapcsolódhassanak, amennyiben e nyomtatási minták ténylegesen e tárolóeszközökhöz szorosan kapcsolódó elemet képeznek.

27 E tekintetben az a kérdés, hogy e címkék elkülöníthetők-e a konzervdobozoktól, nem lehet meghatározó az ilyen értékelés szempontjából. A címkék ugyanis többek között az importált élelmiszert tartalmazó konzervre, annak eltarthatósági idejére, sőt a tartalma elkészítésének és/vagy fogyasztásának módjára vonatkozó olyan információkkal szolgálnak, amelyek szükségesek a konzerv forgalmazásához, és adott esetben megkönnyíthetik annak felhasználását.

28 Ugyanakkor a konzervdobozokra ragasztott címkék hiánya főszabály szerint nem teszi használhatatlanná azok tartalmát, így e címkék nem tekinthetők úgy, mint amelyek e dobozok tartalmának szerves részét képezik, és nem is szükségesek az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontja értelmében az előállításukhoz (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 10-i BMW-ítélet, C-509/19, EU:C:2020:694, 20. pont).

29 Ebből következik, hogy azon körülmény ellenére, hogy sem a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának, sem 32. cikke (1) bekezdése b) pontja iv. alpontjának szövege nem tartalmaz egyértelmű utalást arra vonatkozóan, hogy az élelmiszert tartalmazó konzervdobozokra ragasztott címkék nyomtatási mintáinak tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatásokból eredő költségeket hogyan kell vámügyi szempontból kezelni, e költségek a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja ii. alpontjának értelmében a tárolóeszközök költségeinek kategóriájába tartozhatnak, amennyiben szoros kapcsolat áll fenn e nyomtatási minták és az élelmiszert tartalmazó konzervdobozok alkotta tárolóeszközök között, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

30 Másodszor, ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és b) pontjának iv. alpontja illeszkedik, valamint e rendelkezések rendszerét illetően emlékeztetni kell arra, hogy ugyanezen kódex 29. cikke értelmében az importált áru vámértéke az ügyleti értékéből, vagyis az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árból tevődik össze, figyelemmel azonban a többek között a Vámkódex 32. cikkének megfelelően adott esetben elvégzendő kiigazításokra (2022. június 9-i Baltic Master ítélet, C-599/20, EU:C:2022:457, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Amint arra a Bíróság már rámutatott, a vámértéket elsősorban az importált áru úgynevezett „ügyleti értékének” módszere alapján kell meghatározni. Ekképpen a vámérték meghatározásának e módszerét tekintik a legmegfelelőbbnek, és ezt alkalmazzák a leggyakrabban (2022. június 9-i Baltic Master ítélet, C-599/20, EU:C:2022:457, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Az importált árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár tehát főszabály szerint a vámérték kiszámításának alapját képezi, még akkor is, ha ez az ár olyan adat, amelyet adott esetben ki kell igazítani (lásd ebben az értelemben: 2022. június 9-i Baltic Master ítélet C-599/20, EU:C:2022:457, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Közelebbről, a vámérték megállapítása érdekében az importált áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz hozzáadandó elemeket a Vámkódex 32. cikke tartalmazza.

34 E tekintetben, amint az a jelen ítélet 20. pontjában kiemelésre került, e kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja kifejezetten az importált áruk „tárolóeszközeire” vonatkozik, míg az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontja ezzel szemben általánosságban az „importált áruk” előállításához szükséges munkálatok értékére vonatkozik.

35 Így a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja különös szabályt állapít meg az importált áruk vámértékének a tárolóeszközükkel szoros kapcsolatot mutató költségek alapján történő kiigazítására vonatkozóan, függetlenül azon szolgáltatások jellegétől, amelyekhez e költségek kapcsolódnak, szemben e kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontjával, amely az importált áruk előállításához szükséges immateriális szolgáltatások alapján történő kiigazítást ír elő, anélkül hogy különbséget tenne maguk az áruk és azok tárolóeszközei között.

36 Bár a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett „importált áruk” vámértékének kiigazítása tekintetében e rendelkezés iv. pontja kifejezett földrajzi pontosítást tartalmaz az ott említett immateriális szolgáltatások teljesítési helyét illetően, e kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja nem tartalmaz ezzel egyenértékű pontosítást ezen értéknek az ezen áruk tárolóeszközeinek előállítási költségei alapján történő esetleges kiigazítást illetően. E körülmények között az uniós jogalkotó külön kiigazítási rendszert kívánt bevezetni aszerint, hogy a szóban forgó költségek olyan immateriális szolgáltatásokra vonatkoznak-e, amelyek szoros kapcsolatban állnak az importált áruk tárolóeszközeivel, vagy olyan szolgáltatásokra vonatkoznak, amelyek maguknak az importált áruknak az előállításához szükségesek.

37 Márpedig a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontja hatályának sajátos jellege amellett szól, hogy az importált áruk tárolóeszközeihez szorosan kapcsolódó immateriális szolgáltatásokkal kapcsolatos költségeket ugyanazon vámérték-kiigazítási rendszer alá kell vonni, mint amelyet az e tárolóeszközök gyártásához szükséges termékekkel és anyagi szolgáltatásokkal kapcsolatos költségekre tartanak fenn. Ebben az összefüggésben az ezen immateriális szolgáltatásokból eredő költségekre vonatkozó eltérő kiigazítási rendszer alkalmazása az uniós jogalkotó részéről kifejezett utalást tett volna szükségessé, az e kódex 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontjában szereplőhöz hasonlóan, az importált áruk előállításához szükséges árukat és szolgáltatásokat illetően.

38 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az említett kódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja az áruk tárolóeszközeinek gyártásához szorosan kapcsolódó valamennyi költségre alkalmazandó, amint az az alapügyben szóban forgó nyomtatási minták tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatásokból eredő költségek esetében is tűnik.

39 Harmadszor, a Vámkódex vámérték meghatározására vonatkozó szabályainak méltányos, egységes és semleges rendszer létrehozására irányulnak, amely kizárja az önkényes és fiktív vámértékek alkalmazását. Ugyanis a vámértéknek tükröznie kell az importált áru valós gazdasági értékét, és következésképpen tartalmaznia kell ezen áru minden gazdasági értékkel rendelkező elemét (2022. június 9-i Baltic Master ítélet, C-599/20, EU:C:2022:457, 24. pont).

40 E tekintetben nem vitatott, hogy a konzervdobozokra ragasztott címkékhez használt nyomtatási minták tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatások biztos és számszerűsíthető gazdasági értékkel rendelkeznek. Márpedig az ilyen szolgáltatások költségeinek figyelembevétele hozzájárul az importált áruk valós gazdasági értékének megfelelő vámérték meghatározására irányuló cél megvalósításához.

41 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és 32. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontját úgy kell értelmezni, hogy az Unió területére behozott élelmiszert tartalmazó konzervdobozokra ragasztott címkék nyomtatási mintáinak tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatások költségeit hozzá kell adni az ezen importált árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz, amennyiben e nyomtatási mintákat az Unió területén a vevő kérésére és költségére készítették, és azokat elektronikus formában ingyenesen a beszállítók rendelkezésére bocsátották, feltéve, hogy az említett nyomtatási minták szoros kapcsolatban állnak az importált áruk tárolóeszközeivel.

A költségekről

42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 32. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és b) pontjának iv. alpontját

a következőképpen kell értelmezni:

az Európai Unió területére behozott élelmiszert tartalmazó konzervdobozokra ragasztott címkék nyomtatási mintáinak tervezésével kapcsolatos immateriális szolgáltatások költségeit hozzá kell adni az ezen importált árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz, amennyiben e nyomtatási mintákat az Unió területén a vevő kérésére és költségére készítették, és azokat elektronikus formában ingyenesen a beszállítók rendelkezésére bocsátották, feltéve, hogy az említett nyomtatási minták szoros kapcsolatban állnak az importált áruk tárolóeszközeivel.

Aláírások